

het Bedrijfsleven της Χάγης, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ Kühne en Heitz BV και Produktschap voor Vee en Vlees, Rijswijk, που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής απόφασης επί των εξής ερωτημάτων:

1. Είναι έγκυρο το άρθρο 2 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3602/82⁽¹⁾;
2. Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως, βάσει ποιών κριτηρίων πρέπει να καθοριστούν οι φυσιολογικές αναλογίες μεταξύ μυϊκού ιστού και οστέων που περιέχει το πλήρες μέρος, κατά την έννοια της αναφερόμενης στο πρώτο ερώτημα διατάξεως;

(¹) ΕΕ αριθ. L 376 της 31. 12. 1982, σ. 23.

Προσφυγή των Società Finanziaria Siderurgica Finsider SpA και Italsider SpA, αμφοτέρων υπό εκκαθάριση, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 14 Δεκεμβρίου 1988

(Υπόθεση 363/88)

(89/C 25/08)

Η Società Finanziaria Siderurgica Finsider SpA, υπό εκκαθάριση, με έδρα τη Ρώμη, και η Italsider SpA, υπό εκκαθάριση, με έδρα τη Γένοβα, αμφοτέρως εκπροσωπούμενες και επικουρούμενες από τους Cesare Grassetti και Guido Greco, δικηγόρους στο Corte di Cassazione της Ρώμης, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο το Nico Schäffer, 12, avenue de la Porte Neuve, άσκησαν στις 14 Δεκεμβρίου 1988 ενώπιον του Δικαστηρίου προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι η Ευρωπαϊκή Κοινότητα, και επομένως η Επιτροπή, ευθύνεται για τις ζημιές που υπέστησαν οι προσφεύγουσες λόγω της μείωσης των παραδόσεων προϊόντων της κατηγορίας Ια; Ι6 και ΙΙ στην εγχώρια αγορά, κατά τα έτη 1984, 1985 και 1986·
- να υποχρεώσει τις Ευρωπαϊκές Κοινότητες, και επομένως την Επιτροπή, να αποκαταστήσουν τις ζημιές αυτές κατά το ποσό που προκύπτει από τους λογαριασμούς που περιλαμβάνονται στην προσφυγή⁽¹⁾ ή κατά το υψηλότερο ή χαμηλότερο ποσό που θα προκύψει κατά τη δίκη·

(¹) Η συνολική ζημία που υπέστησαν οι προσφεύγουσες αποτελείται από τα ακόλουθα συνολικά ποσά:

κατηγορίες	1984
Ια + ΙΙ:	53 992 620 000 ιταλικές λίρες
	1985 68 725 260 000 ιταλικές λίρες
Ι6:	21 387 600 000 ιταλικές λίρες
	1985 14 278 680 000 ιταλικές λίρες
κατηγορίες	1986
Ια + ΙΙ:	104 299 920 000 ιταλικές λίρες
Ι6:	14 167 620 000 ιταλικές λίρες

— να υποχρεώσει τις Ευρωπαϊκές Κοινότητες, και επομένως την Επιτροπή, στην πληρωμή τόκων επί των ποσών αυτών από την ημέρα που θα εκδοθεί η απόφαση με την οποία αναγνωρίζεται η ευθύνη·

— να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Με την προσφυγή επιδιώκεται η αποκατάσταση των ζημιών που προκλήθηκαν από τη συμπεριφορά της Επιτροπής η οποία επέτρεψε, με παραλείψεις και με πράξεις, την υπέρβαση των συνηθισμένων παραδόσεων στην ιταλική αγορά, που ρυθμίζεται με το άρθρο 15B της απόφασης 234/84/ΕΚΑΧ της 31ης Ιανουαρίου 1984⁽²⁾. Η συμπεριφορά της Επιτροπής ήταν παράνομη διότι προδήλως, συστηματικά και σκόπιμα απέφυγε να εφαρμόσει τη ρύθμιση του άρθρου 15B, παραβαίνοντας ιδίως την υποχρέωση που επιβάλλει η παράγραφος 4 δεύτερη περίοδος του εν λόγω άρθρου 15B (υποχρέωση να καλέσει τις επιχειρήσεις να διορθώσουν τις διαπιστωθείσες ανισοροπίες), καθόλη τη διάρκεια ισχύος της εν λόγω διατάξεως (τριετία 1984-1986). Αν πρέπει να ληφθεί υπόψη, η συμπεριφορά της Επιτροπής σχετικά με το μέτρο που προβλέπεται στην παράγραφο 5 του άρθρου 15B είναι επίσης παράνομη· η παράλειψη εφαρμογής του μέτρου αυτού συνιστά κατάχρηση εξουσίας, καθώς και παραβίαση της αρχής της εμπιστοσύνης. Η άσκηση της διακριτικής εξουσίας της Επιτροπής, για την οποία γίνεται λόγος στο άρθρο 10 παράγραφος 1 των διαφόρων γενικών αποφάσεων στον τομέα των ποσοστώσεων παραγωγής, που συνέβαλε στη σημαντική υπέρβαση των συνηθισμένων παραδόσεων στην κατηγορία των συγκολλημένων σωλήνων μικρής διαμέτρου (παλαιά κατηγορία Ια, ήταν επίσης παράνομη. Η ζημία των ιταλικών επιχειρήσεων αντιστοιχεί στις ποσότητες των προϊόντων Ια, Ι6 και ΙΙ καταγωγής ΕΚΑΧ, που παραδόθηκαν καθ' υπέρβαση των συνηθισμένων ποσών. Τη ζημία υπέστησαν μόνον οι επιχειρήσεις του ομίλου Finsider και η Falck, δεδομένου ότι είναι οι μόνες ιταλικές εταιρείες παραγωγής των προϊόντων των κατηγοριών Ια, Ι6 και ΙΙ.

(²) ΕΕ αριθ. L 29 της 1. 2. 1984, σ. 1.

Προσφυγή της Acciairie e Ferriere Lombarde Falck SpA, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 14 Δεκεμβρίου 1988

(Υπόθεση 364/88)

(89/C 25/09)

Η Acciairie e Ferriere Lombarde Falck SpA, με έδρα το Μιλάνο, εκπροσωπούμενη και επικουρούμενη από τους Cesare Grassetti και Guido Greco, δικηγόρους στο Corte di

Cassazione της Ρώμης, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο το Nico Schäffer, 12, avenue de la Porte Neuve, άσκησε στις 14 Δεκεμβρίου 1988 ενώπιον του Δικαστηρίου προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι η Ευρωπαϊκή Κοινότητα, και επομένως η Επιτροπή, ευθύνεται για τις ζημίες που υπέστη η προσφεύγουσα λόγω της μείωσης των παραδόσεων προϊόντων της κατηγορίας Ια, Ι6 και ΙΙ στην εγχώρια αγορά, κατά τα έτη 1984, 1985 και 1986·
- να υποχρεώσει τις Ευρωπαϊκές Κοινότητες, και επομένως την Επιτροπή, να αποκαταστήσουν τις ζημίες αυτές κατά το ποσό που προκύπτει από τους λογαριασμούς που περιλαμβάνονται στην προσφυγή⁽¹⁾ ή κατά το υψηλότερο ή χαμηλότερο ποσό που θα προκύψει κατά τη δίκη·
- να υποχρεώσει τις Ευρωπαϊκές Κοινότητες, και επομένως την Επιτροπή, στην πληρωμή τόκων επί των ποσών αυτών από την ημέρα που θα εκδοθεί η απόφαση με την οποία αναγνωρίζεται η ευθύνη·
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Οι ισχυρισμοί και τα κύρια επιχειρήματα είναι ανάλογα με αυτά της υπόθεσης 363/88.

(¹) Η συνολική ζημία που υπέστη η προσφεύγουσα αποτελείται από τα ακόλουθα συνολικά ποσά:

Κατηγορίες	1984	
Ια + ΙΙ:	4 468 860 000	ιταλικές λίρες
	1985	5 100 240 000 ιταλικές λίρες
Ι6:	1 669 200 000	ιταλικές λίρες
	1985	868 920 000 ιταλικές λίρες
Κατηγορίες	1986	
Ια + ΙΙ:	15 454 020 000	ιταλικές λίρες
Ι6:	1 649 200 000	ιταλικές λίρες.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε η δικαστής ανακρίσεως του Tribunal de Grande Instance της Νίκαιας με Διάταξη της 12ης Δεκεμβρίου 1988, στο πλαίσιο ποινικής διώξεως κατά του J. M. Delattre

(Υπόθεση 369/88)

(89/C 25/10)

Με Διάταξη της 12ης Δεκεμβρίου 1988, η οποία περιήλθε στη γραμματεία του δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 20 Δεκεμβρίου 1988, η δικαστής ανακρίσεως του Tribunal de Grande Instance της Νίκαιας στο πλαίσιο ποινικής διώξεως κατά του J. M. Delattre, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί των εξής ερωτημάτων:

Ερώτημα 1:

- α) Ο όρος «ασθένεια», όπως αναφέρεται στις προαναφερόμενες οδηγίες, πρέπει να ερμηνεύεται κατά τρόπο ενιαίο οριζόμενο κατά το κοινοτικό δίκαιο ή, αντιθέτως, κάθε κράτος μέλος είναι ελεύθερο να εφαρμόζει τις προαναφερόμενες οδηγίες δίνοντας το δικό του ορισμό στον όρο «ασθένεια»;
- β) Αν ο όρος «ασθένεια» ορίζεται κατά το κοινοτικό δίκαιο, ένα προϊόν Α, το οποίο χαρακτηρίζεται σε ένα κράτος μέλος ως προϊόν διατροφής διαφημιζόμενο για την επίδρασή του στις φυσικές λειτουργίες του οργανισμού (πέψη, εξάλειψη της χολής), μπορεί σε ένα άλλο κράτος μέλος να χαρακτηρίζεται ως φάρμακο, όταν μια κοινοτική οδηγία εναρμονίζουσα τους κανόνες που ισχύουν για το προϊόν Β (τα φυσικά μεταλλικά ύδατα, οδηγία 80/77) ορίζει ρητά ότι οι ίδιες αυτές φυσικές λειτουργίες του οργανισμού δεν πρέπει να θεωρούνται ως ασθένειες;
- γ) Αν ο όρος «ασθένεια» ορίζεται κατά το κοινοτικό δίκαιο, μπορεί η αναφορά σε αισθήσεις ή καταστάσεις όπως η πείνα, η αδυναμία στα κάτω άκρα, η κόπωση ή η φαγούρα («η αίσθηση που δημιουργείται στην επιδερμίδα και που προκαλεί επιθυμία ξυσίματος») να θεωρηθεί ως αφορώσα ασθένειες;
- δ) Αν, αντιθέτως, κάθε κράτος μέλος είναι ελεύθερο να θέτει το δικό του ορισμό της ασθένειας, μπορεί ελεύθερα ένα κράτος μέλος να εμποδίσει την πώληση προϊόντος διατροφής που ελέγχεται νόμιμα και πωλείται ελεύθερα σε άλλο κράτος μέλος, με το πρόσχημα ότι το προϊόν αυτό προορίζεται για τη θεραπεία «ανθρώπινης ασθένειας» (κατά την έννοια που δίνει στον όρο αυτό το εν λόγω κράτος μέλος), χωρίς ωστόσο να έχει προηγουμένως ζητήσει τη γνώμη των επιτροπών που έχουν συσταθεί προς αποφυγή των συγκρούσεων μεταξύ εθνικών διατάξεων ή μεταξύ αυτών και του κοινοτικού δικαίου, και συγκεκριμένα της Επιτροπής Φαρμακευτικών Ιδιοσκευασμάτων (που συστάθηκε με την οδηγία 75/119/ΕΟΚ), της Μόνιμης Επιτροπής Τροφίμων (απόφαση 69/414/ΕΟΚ), της Επιτροπής Καλλυντικών (οδηγία 76/768/ΕΟΚ) ή/και της Επιτροπής τεχνικών κανόνων και κανονιστικών ρυθμίσεων (οδηγία 83/189/ΕΟΚ και 88/182/ΕΟΚ);

Ερώτημα 2:

- α) Εν όψει της αποφάσεως Van Bennekom και ιδίως της σκέψης 19, μπορεί ένα κράτος μέλος να περιορίσει την ελεύθερη εισαγωγή και την εμπορία προϊόντος διατροφής που εξάγεται από φυτό τρέχουσας κατανάλωσης (σκόρδο), παρασκευάζεται νομίμως, ελέγχεται και πωλείται σε άλλο κράτος μέλος, για το λόγο ότι η εξωτερική μορφή του προϊόντος (χάπι, κάψουλα, δισκίο) είναι φαρμακευτική, όταν η ίδια αυτή εξωτερική μορφή επιτρέπεται από το κοινοτικό δίκαιο (την οδηγία 85/573) για